

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Aktualna sytuacja oraz przyszła synergia między EFRR a innymi funduszami strukturalnymi na rzecz zwiększenia skuteczności

P7_TA(2011)0286

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie aktualnej sytuacji i przyszłych synergii na rzecz większej skuteczności EFRR i innych funduszy strukturalnych (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 174 akapit pierwszy i art. 175 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 9 ust. 4,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2008 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na szczeblu krajowym i regionalnym i podstawy dla projektów w dziedzinie polityki regionalnej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie polityki spójności: inwestowanie w realną gospodarkę ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie komplementarności i koordynacji polityki spójności ze środkami w zakresie rozwoju obszarów wiejskich ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie zielonej księgi w sprawie spójności terytorialnej oraz stanowiska w debacie na temat przyszłej reformy polityki spójności ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wdrażania synergii funduszy przeznaczonych na badania naukowe i innowacje w rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz siódmego programu ramowego w dziedzinie badań i rozwoju w miastach i regionach, jak również w państwach członkowskich i w Unii ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w osiągnięciu celów lizbońskich i celów strategii UE 2020 ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2010 r. w sprawie polityki spójności i polityki regionalnej UE po 2013 r. ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. C 15 E z 21.1.2010, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 113.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 46.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 65.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 104.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 84.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0356.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie dobrego sprawowania rządów w odniesieniu do polityki regionalnej UE ⁽¹⁾,
  - uwzględniając dwudzieste sprawozdanie roczne Komisji z dnia 21 grudnia 2009 r. na temat realizacji funduszy strukturalnych (2008), (COM(2009)0617/2),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. „EUROPA 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 marca 2010 r. „Polityka spójności: Sprawozdanie strategiczne 2010 dotyczące realizacji programów na lata 2007–2013” (COM(2010)0110),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. „Polityka regionalna jako czynnik przyczyniający się do inteligentnego rozwoju w ramach strategii Europa 2020” (COM(2010)0553),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2010 r. „Przegląd budżetu UE” (COM(2010)0700),
  - uwzględniając piąte sprawozdanie Komisji z listopada 2010 r. w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: przyszłość polityki spójności (piąte sprawozdanie w sprawie spójności),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie wniosków z piątego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej (COM(2010)0642),
  - uwzględniając pismo skierowane do przewodniczącego Komisji przez komisarzy do spraw polityki regionalnej, gospodarki morskiej i rybołówstwa, zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego oraz rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego i opinie Komisji Budżetowej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0141/2011),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 174 TFUE w celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Unii, rozwija ona i prowadzi działania służące wzmocnieniu swojej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej,
- B. mając na uwadze, że zgodnie z punktem 40 preambuły do rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 programowanie powinno zapewniać wzajemną koordynację zarówno między funduszami, jak i między funduszami a innymi istniejącymi instrumentami finansowymi, EBI i Europejskim Funduszem Inwestycyjnym (EFI) oraz że taka koordynacja powinna obejmować również przygotowywanie złożonych planów finansowych i partnerstwa publiczno-prywatne,
- C. mając na uwadze, że w ramach strategii „Europa 2020” Komisja zobowiązała się wykorzystać instrumenty finansowe UE, m.in. rozwój obszarów wiejskich, fundusze strukturalne, programy dotyczące działalności badawczo-rozwojowej, sieci transeuropejskie (TEN), program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP) oraz EBI, jako elementy konsekwentnej strategii finansowania, łączącej publiczne i prywatne środki UE i państw członkowskich, w kontekście jednego z projektów przewodnich zatytułowanego „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, odzwierciedlając w ten sposób potrzebę spójności między politykami i instrumentami,
- D. mając na uwadze, że w piątym sprawozdaniu w sprawie spójności wyraźnie uznaje się, że skuteczne działania na rzecz rozwoju regionalnego wymagają ścisłej koordynacji publicznych strategii politycznych na wszystkich szczeblach,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0468.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- E. mając na uwadze, że w swoich konkluzjach z dnia 14 czerwca 2010 r. dotyczących przygotowanego przez Komisję sprawozdania strategicznego z roku 2010 dotyczącego realizacji programów prowadzonych w ramach polityki spójności Rada podkreśliła „potrzebę dalszego zwiększania koordynacji polityki spójności z innymi politykami unijnymi i krajowymi, by tam, gdzie to konieczne, zwiększyć skuteczność w osiąganiu wspólnych celów w bardziej skoordynowany sposób”, a także „prawdziwą wartość dodaną przyjęcia jednego podejścia strategicznego oraz wspólnych zasad wykonawczych dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Społecznego, w ogólnych ramach polityki spójności”;
- F. mając na uwadze, że w piśmie skierowanym do przewodniczącego Komisji José Manuela Barroso komisarze do spraw polityki regionalnej, gospodarki morskiej i rybołówstwa, zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego oraz rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich uznali „potrzebę wzmocnienia integracji poszczególnych polityk UE w celu zapewnienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, który Unia musi osiągnąć”, proponując „opracowanie wspólnych unijnych ram strategicznych dla EFRR, EFS, Funduszu Spójności, EFRROW oraz EFR na okres po 2013 r.”;
- G. mając na uwadze, że reforma polityki strukturalnej na okres programowania 2007–2013 doprowadziła do oddzielenia rozwoju obszarów wiejskich od ogólnych ram funduszy strukturalnych,
- H. mając na uwadze, że racjonalizacja wydatków wymaga większej skuteczności i efektywności polityk na szczeblu UE, a także na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, oraz mając na uwadze, że ściślejsza koordynacja i komplementarność są istotnymi elementami modernizacji polityki spójności w przyszłości,
- I. mając na uwadze, że bez wspierających ram polityki obecne synergie zależą w dużym stopniu od organizacyjnych i strategicznych zdolności beneficjentów w zakresie łączenia wsparcia z różnych instrumentów UE,
- J. mając na uwadze, że podejście oparte na rozwoju lokalnym może w znaczący sposób przyczynić się do skuteczności i efektywności polityki spójności oraz mając na uwadze, że polityka spójności pozostaje kluczowym instrumentem przy podejmowaniu wyzwań charakterystycznych dla danego regionu, podczas gdy silnemu wymiarowi miejskiemu polityki spójności odzwierciedlającemu szersze obszary funkcjonalne muszą towarzyszyć zrównoważone warunki synergetycznego rozwoju obszarów miejskich, podmiejskich i wiejskich,
- K. mając na uwadze, że istnieje nagła potrzeba, a także presja w zakresie konsolidacji budżetów publicznych, oraz że wymaga to podjęcia bardziej innowacyjnych działań w celu zwiększenia oddziaływania wszelkich dostępnych sposobów finansowania, oraz mając na uwadze, że skuteczna koordynacja polityk i instrumentów przełoży się na oszczędności czasu i zasobów, a także na realnie zwiększoną skuteczność i efektywność,
- L. mając na uwadze, że należy poszukiwać koordynacji i synergii zarówno w strukturze poziomej (z zachowaniem spójności w ramach różnych polityk), jak i w strukturze pionowej (z uwzględnieniem współpracy i koordynacji pomiędzy różnymi szczeblami sprawowania rządów),
- M. mając na uwadze, że niejedolite podejście może prowadzić do powstawania luk w politykach UE czy też do tworzenia częściowo nakładających się na siebie lub wręcz sprzecznych ze sobą polityk, sprzecznych działań publicznych i powielania zasobów, co wpływa zarówno na regionalną skuteczność polityk publicznych, jak też na skutki tych polityk dla całego kraju, a także mając na uwadze, że koncepcja podejścia zintegrowanego wydaje się niewystarczająco uwypuklona w najnowszych dokumentach Komisji dotyczących polityki,
- N. mając na uwadze, że bardziej zintegrowana, spójna, skuteczna i efektywna polityka spójności wymaga większych wysiłków na rzecz dostosowania polityk UE do konkretnych potrzeb i zasobów różnych terytoriów i regionów Unii,

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- O. mając na uwadze, że strategiczne wytyczne – w kontekście ogólnych wytycznych dotyczących poprawy dostępu do finansowania – wymagają lepszej koordynacji pomiędzy funduszami,
- P. mając na uwadze, że w strategicznych wytycznych wyraźnie wzywa się do sprzyjania synergii pomiędzy politykami strukturalnymi, zatrudnienia i rozwoju obszarów wiejskich, podkreślając, że państwa członkowskie powinny w tym kontekście zapewnić synergię i spójność pomiędzy działaniami, które na danym terytorium i w określonym obszarze działalności będą finansowane przez EFRR, Fundusz Spójności, EFS, Europejski Fundusz Rybacki i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW); mając na uwadze, że stwierdza się w nich także, że główne zasady przewodnie w odniesieniu do przebiegu linii podziału i mechanizmów koordynacji pomiędzy działaniami wspieranymi przez różne fundusze powinny być określone w narodowych strategicznych ramach odniesienia/krajowych planach strategicznych,
- Q. mając na uwadze, że Rada w swych konkluzjach z dnia 21 lutego 2011 r. dotyczących piątego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej zwróciła się do Komisji o rozważenie możliwości przygotowania programów wielofunduszowych,
- R. mając na uwadze, że pewne regiony Unii Europejskiej sąsiadują z krajami trzecimi korzystającymi ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) oraz mając na uwadze, że powinno się szczególnie uwypuklić współdziałanie finansowania niektórych projektów, aby umożliwić podniesienie potencjału w zakresie rozwoju europejskich regionów, które wykazują się takimi cechami,
- S. mając na uwadze, że w śródkresowym przeglądzie uznaje się ograniczony charakter elastyczności budżetowej oraz istnienie przeszkód dla zmiany priorytetów nawet w ramach programów, z jednoczesnym zwróceniem uwagi na to, że niespójności pomiędzy programami i duże obciążenia administracyjne ograniczają skuteczność,
- T. mając na uwadze, że w obecnej sytuacji pokryzysowej bardziej istotne niż przed kryzysem jest zrozumienie procesów zachodzących w gospodarkach państw członkowskich i wyników osiągniętych poprzez wykorzystanie zasobów UE,
- U. mając na uwadze, że ważną rzeczą jest zapewnienie widoczności i „europejskiej wartości dodanej” wkładu UE,

Czas i miejsce na lepszą koordynację i synergię

1. wzywa do zaproponowania jednolitych ram strategicznych już na kolejny okres finansowania po 2013 r. w celu zapewnienia wspólnego podejścia oraz do wykorzystania synergii pomiędzy wszystkimi działaniami, które służą w terenie kolejnym celom polityki spójności określonym w Traktatach oraz są finansowane przez EFRR, Fundusz Spójności, EFS, EFRROW i Europejski Fundusz Rybacki;
2. wskazuje, że celem polityki spójności powinien być trwały i inteligentny wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, który rozkłada się równomiernie pod względem terytorialnym i społecznym, redukcja występujących między regionami różnic w rozwoju, tworzenie miejsc pracy, poprawa jakości życia, przygotowanie pracowników do pracy na nowych stanowiskach, w tym w dziedzinie zrównoważonej gospodarki, spójność społeczna i terytorialna oraz realizacja europejskiego modelu socjalnego, który stanowi element składowy spójności i konkurencyjności gospodarki europejskiej;
3. utrzymuje, że polityka spójności powinna być wykorzystywana w celu osiągnięcia trwałego wzrostu w UE, sprawiedliwego i równego podziału dóbr dzięki wspieraniu konkurencji i dążeniu do zmniejszenia społeczno-gospodarczych nierówności występujących pomiędzy regionami UE;

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

4. uważa, że polityka spójności jest jednym z filarów polityki gospodarczej UE na rzecz strategii dotyczącej długoterminowych inwestycji i włączenia społecznego; uważa, że prowadząc do zrównoważonego i harmonijnego rozwoju Unii Europejskiej, polityka spójności zapewnia wsparcie najmniej rozwiniętym regionom i grupom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji; stwierdza, że korzystne dla wszystkich sukcesy gospodarcze UE stanowią europejską wartość dodaną; w związku z tym popiera utrzymanie dotychczasowego statusu polityki spójności i jej właściwe finansowanie;
5. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w komunikacie w sprawie przeglądu budżetu wniosek o przyjęcie przez Komisję wspólnych ram strategicznych w celu wzmocnienia integracji polityk UE na rzecz realizacji strategii Europa 2020; wzywa w tym kontekście do wspierania synergii między formami finansowania szandarowych inicjatyw strategii UE 2020; zaznacza jednak, że zwiększona synergia pomiędzy działaniami finansowanymi przez wspomniane powyżej fundusze w ramach wspólnych ram strategicznych ma kluczowe znaczenie nie tylko dla osiągnięcia celów strategii Europa 2020, lecz także i przede wszystkim dla osiągnięcia celów polityki spójności określonych w Traktacie;
6. z zadowoleniem przyjmuje piąte sprawozdanie w sprawie spójności, które – mimo że skupia się głównie na podkreśleniu wkładu, jaki mogą wnieść regiony i polityka spójności na rzecz realizacji celów strategii Europa 2020 – zawiera jednak szereg wniosków, które potwierdzają zasadniczą rolę zwiększonej synergii pomiędzy funduszami strukturalnymi, w tym z Funduszem Spójności;
7. uważa, że wydatki w zakresie polityki spójności muszą zostać zrjonalizowane poprzez zmniejszenie rozdrobnienia instrumentów i kanałów finansowania oraz wspieranie większej zgodności między różnymi instrumentami finansowania; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji o lepsze ustalanie priorytetów i o tematyczne skupienie działań UE oraz zasobów krajowych na szeregu priorytetów w celu osiągnięcia ściślejszej koordynacji pomiędzy funduszami w zakresie wzmocnienia strategicznego charakteru tej polityki; podkreśla jednak, że państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne w dalszym ciągu potrzebują wystarczającej elastyczności, aby dostosować priorytety do swoich konkretnych potrzeb rozwojowych;
8. z zadowoleniem przyjmuje wniesioną przez Komisję propozycję dotyczącą umów o partnerstwie na rzecz rozwoju i inwestycji mającą na celu poprawę koordynacji między funduszami wspólnotowymi a finansowaniem ze środków krajowych przeznaczonym na cele i programy; podkreśla konieczność włączenia organów władzy lokalnej i regionalnej w proces planowania i realizacji tych umów; wzywa do skoordynowania umów z krajowymi reformami obszarów polityki sektorowej o oddziaływaniu terytorialnym (np. transport i infrastruktura badań i rozwoju);
9. podkreśla, że wiele inicjatyw w dziedzinie rozwoju gospodarczego w ramach polityki spójności nie tworzy po prostu możliwości, których wykorzystanie byłoby pożądane, lecz tak naprawdę, by móc odnieść sukces, zależy od uwzględnienia zarówno aspektu ludzkiego, jak i materialnego (na przykład ulepszenia infrastruktury nie pociągają za sobą automatycznie większego wzrostu, jeśli nie są połączone z inwestowaniem w kształcenie, przedsiębiorczość i innowacje); uważa jednak, że zwiększona synergia pomiędzy EFRR, EFS i Funduszem Spójności zmaksymalizuje oddziaływanie tych funduszy w dziedzinie rozwoju;
10. zwraca uwagę na rolę, jaką odgrywa Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego w skutecznym wykorzystaniu Europejskiego Funduszu Społecznego, ponieważ EFRR jest odpowiedzialny za tworzenie warunków, takich jak odpowiednia infrastruktura i jej adekwatna dostępność, bez których inwestycje w dziedzinie zatrudnienia nie mogą przynieść efektów;
11. podkreśla, że kryzys gospodarczy dodatkowo pogłębił potrzebę podjęcia pilnych działań w dziedzinach, którymi zajmuje się Europejski Fundusz Społeczny, w szczególności działań na rzecz zatrudnienia, przekwalifikowania zawodowego, włączenia społecznego i zmniejszenia ubóstwa;
12. podkreśla, że EFS, będący narzędziem wspierającym kształcenie ustawiczne, zdobywanie kwalifikacji zawodowych i przekwalifikowywanie, należy uznać za niezbędny środek, którego potencjał nie został w pełni wykorzystany, służący wspieraniu wszechstronnego i skutecznego wzrostu Europy, której konkurencyjność jest oparta na wiedzy;

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

13. podkreśla, że ukierunkowane i skoordynowane opracowywanie polityki zapewniłoby priorytetowe traktowanie inwestycji, które mają największy wpływ na konkurencyjność i rozwój gospodarczy w regionach;

14. jest zdania, że działania w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w ramach EFRROW oraz działania na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów rybackich w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego powinny być połączone w jednolite ramy wraz z innymi funduszami strukturalnymi, a mianowicie EFRR, Funduszem Spójności i EFS; wzywa zatem Komisję do dokonania oceny tego, w jakim stopniu możliwe jest zapewnienie kompleksowego podejścia do rozwoju społeczności wiejskich i rybackich, zgodnie z celem spójności terytorialnej, poprzez przesunięcie działań w zakresie rozwoju lokalnego realizowanych w ramach dwóch odnośnych funduszy do „parasola spójności” lub co najmniej poprzez bardziej wyraźną synergię pomiędzy wszystkimi funduszami; uważa, że takie podejście uwzględniłoby kontekst kluczowych strategii politycznych o oddziaływaniu terytorialnym oraz umożliwiłoby podmiotom na szczeblu regionalnym i lokalnym aktywnie zaangażowanym w procesy rozwojowe skuteczne prowadzenie właściwej dla danego miejsca polityki dopasowanej do terytorialnych potrzeb obszarów wiejskich i rybackich lub małych wysp;

15. podkreśla, że należy w coraz większym stopniu zwiększać koordynację nie tylko między instrumentami polityki spójności jako takimi (EFRR, EFS i Fundusz Spójności), lecz także między działaniami finansowanymi przez te instrumenty a działaniami prowadzonymi w ramach TEN, siódmego programu ramowego i CIP;

16. twierdzi, że w ramach projektów transgranicznych synergia może mieć istotne znaczenie w obrębie celu współpracy terytorialnej między EFRR a instrumentami przedakcesyjnymi i sąsiedztwa; wzywa Komisję do zbadania, w jakich przypadkach można by także poszukiwać koordynacji z innymi instrumentami należącymi do zewnętrznych aspektów polityki UE, takimi jak np. EFR;

17. uważa, że wzajemne wzmocnienie i koordynacja polityk UE mogą bez wątpienia zapewnić najlepsze z możliwych rezultatów wykorzystania środków z budżetu UE; wzywa do opracowywania inicjatyw związanych z inżynierią finansową, takich jak instrumenty finansowane przez EBI, oraz do szerszego korzystania z takich instrumentów;

18. podkreśla jednak fakt, że wiele państw członkowskich zmagają się z trudnościami w związku z koordynowaniem różnych funduszy i jawnie wyraziło obawy dotyczące braku synergii, a w niektórych przypadkach nawet częściowego pokrywania się funduszy; podkreśla w związku z tym że skomplikowane przepisy dotyczące zarządzania funduszami wymagają zbyt wysokiego poziomu zdolności instytucjonalnych, aby przezwyciężyć przeszkody i w zadowalający sposób koordynować proces wdrażania podkreśla znaczenie współfinansowania i konieczność uproszczenia jego zasad tak, by umożliwić wzmocnienie synergii między funduszami strukturalnymi;

19. podkreśla, że uproszczenie – kluczowe dla powodzenia polityki spójności – musi być przeprowadzone zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym, co przyniesie poprawę wyników; wzywa Komisję do zaproponowania w przyszłości prostszej struktury odnośnej polityki, zakładającej większą elastyczność, proporcjonalność i przejrzystość korzystania z funduszy, co ułatwi ich pełną i szybką absorpcję;

20. przypomina, że jedną z głównych przyczyn, dla których EFRR i pozostałe fundusze strukturalne zabiegają o efektywne kierowanie pieniędzy na projekty o większym potencjale w zakresie generowania rozwoju gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, jest nadmierny nacisk na zdolność absorpcyjną, zamiast na wyniki;

21. opowiada się za polityką spójności bardziej zorientowaną na wyniki, mniej koncentrującą się na prawidłowości wydatków i procedur, ale prowadzącą do skutecznej równowagi między jakością interwencji a kontrolą finansową i administracyjną; zaleca wprowadzenie odpowiednich mechanizmów oceny, aby zwiększyć potencjał instytucjonalny i administracyjny organów odpowiedzialnych za zarządzanie programami, co przyczyni się do poprawy jakości wydatków i do obniżenia poziomu błędów;

22. opowiada się za mniej skomplikowanym i bardziej elastycznym kształtem przyszłej polityki spójności, który ułatwi jak największą absorpcję i skuteczne wykorzystanie środków;

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

23. podkreśla, że europejska wartość dodana może i powinna być osiągana poprzez zapewnienie większej synergii między instrumentami finansowymi w ramach polityki spójności oraz lepszą koordynację pomiędzy tymi i innymi instrumentami finansowania;

Jeden cel: spójność; jeden zestaw instrumentów do jej realizacji

24. uważa, że wspólne przepisy dotyczące zarządzania, kwalifikowalności, audytu i sprawozdawczości w odniesieniu do przedsięwzięć finansowanych przez EFRR, EFS, Fundusz Spójności, EFRROW i Europejski Fundusz Rybacki (zwłaszcza dotyczące środków na rzecz wspierania gospodarczego zróżnicowania obszarów wiejskich i rybackich) nie tylko odegrałyby kluczową rolę w ulepszaniu i ułatwianiu skuteczniejszego wdrażania programów polityki spójności, lecz także w istotny sposób wspomogłyby wysiłki na rzecz uproszczenia; uważa ponadto, że uprościłoby to zarówno korzystanie z funduszy przez beneficjentów, jak i zarządzanie funduszami przez władze krajowe, zmniejszyło ryzyko pomyłek podczas różnicowania stawek, jeżeli zachodzi taka potrzeba, w celu odzwierciedlenia specyfiki konkretnych strategii politycznych i instrumentów oraz potrzeb beneficjentów, a jednocześnie ułatwiło uczestnictwo w programach polityki spójności mniejszym zainteresowanym podmiotom, a także wykorzystanie dostępnego finansowania pod warunkiem, że uproszczeniu temu będzie towarzyszyć wystarczająca pula środków finansowych przeznaczonych na pomoc techniczną;

25. nalega, aby Europejski Fundusz Społeczny pozostał objęty rozporządzeniem w sprawie ogólnych przepisów dotyczących funduszy; podkreśla zatem potrzebę utrzymania i wzmocnienia modelu jednolitego ogólnego rozporządzenia obejmującego zasady zarządzania, kwalifikowalności, audytu, kontroli i sprawozdawczości, połączonego z krótkimi i właściwymi dla konkretnego funduszu przepisami odzwierciedlającymi poszczególne cele polityki każdego z funduszy; podkreśla ponadto, że koordynacja musi przebiegać na wszystkich szczeblach tworzenia polityki, począwszy od planowania strategicznego, przez realizację i płatności, aż do zamknięcia, audytu, kontroli i oceny;

26. wzywa Komisję do zbadania najsukuteczniejszych sposobów zwiększenia synergii w terenie; sugeruje w związku z tym zwrócić uwagę na możliwość zezwolenia państwom członkowskim na zdecydowanie się na korzystanie w danym regionie z tylko jednego programu operacyjnego obejmującego różne fundusze lub z wieloregionalnego programu operacyjnego w ramach strategii makroregionalnych, obejmującego różne fundusze (EFRR, EFS, Fundusz Spójności, EFRROW i Europejski Fundusz Rybacki) i znajdującego się pod kontrolą jednego organu zarządzającego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na wkład regionów w podejście zdecentralizowane i zapewnienie regionom większej autonomii i elastyczności, aby mogły uczestniczyć w opracowywaniu własnych strategii i wykorzystywać regionalne i lokalne szczeble administracyjne; proponuje, by zarządzające władze krajowe państw członkowskich opracowywały w przyszłości programy operacyjne, tak by były one jak najlepiej dostosowane do priorytetów lokalnych i regionalnych;

27. wzywa Komisję do rozważenia programów wielofunduszowych dla państw członkowskich i regionów, które pragną z nich korzystać; uważa, że przyczyniłoby się to do bardziej zintegrowanych i elastycznych metod pracy i zwiększyłoby skuteczność poszczególnych funduszy (EFRR, EFS, Fundusz Spójności, EFRROW, EFR oraz 7. program ramowy w zakresie badań);

28. wzywa Komisję do przedłożenia wniosków w sprawie przeglądu przepisów dotyczących finansowania krzyżowego oraz zmniejszania przeszkód w ich stosowaniu, w oparciu o rzetelne i szczegółowe dane na temat ich wykorzystywania i oddziaływania, w celu zapewnienia większego uproszczenia i pewności prawa w ich stosowaniu w porównaniu z obecnie obserwowaną sytuacją;

29. domaga się, aby sprecyzowano zasięg terytorialny i zharmonizowano zasady dotyczące warunków uprawniających do wydatkowania w obszarach wiejskich i podmiejskich, które to zasady obowiązują w odniesieniu do EFR i EFRROW, w celu uniknięcia niepotrzebnego ząębienia się obu funduszy; nalega na konieczność bezpośredniej współpracy przy wyborze i śledzeniu projektów finansowanych przez te dwa fundusze w danym obszarze;

30. podkreśla wartość dodaną, jaką finansowanie krzyżowe między EFRR a EFS wnosi do elastyczności, w odniesieniu do projektów dotyczących integracji społecznej i strategii zintegrowanego rozwoju; wzywa Komisję do stworzenia systemu pojedynczych punktów kontaktowych mających za zadanie informować zainteresowane podmioty oraz udzielać im praktycznych wskazówek i doradzać, aby zagwarantować, że obywatele są na bieżąco informowani zarówno o finansowaniu krzyżowym, jak i, ogólnie, o synergii między funduszami; nalega, by ta troska o uproszczenie procedur była widoczna dla obywateli oraz by jej ostatecznym celem było ograniczenie wymaganych informacji do niezbędnego minimum;

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

31. uważa, że rozwój zasobów ludzkich i poprawa upowszechniania informacji stanowią warunki wstępne pomyślnej absorpcji funduszy i właściwej realizacji różnych projektów;
32. podkreśla jednocześnie znaczenie zwiększania zdolności administracyjnych w państwach członkowskich, na szczeblu regionalnym i lokalnym, a także pośród zainteresowanych podmiotów w celu przezwyciężenia przeszkód na drodze ku skutecznej synergii pomiędzy funduszami strukturalnymi a innymi funduszami oraz w celu wspierania skutecznego opracowywania polityki i jej wdrażania; podkreśla zasadniczą rolę, którą w tym względzie ma do odegrania Komisja;
33. wzywa Komisję do wzmocnienia zarówno pomocy technicznej, jak i szkoleń przeznaczonych dla administracji krajowych, regionalnych i lokalnych w celu zwiększenia potencjału i wiedzy o przepisach dotyczących problemów związanych z wdrażaniem;
34. wzywa państwa członkowskie do priorytetowego traktowania inwestycji w potencjał instytucjonalny i do uproszczenia przepisów krajowych z myślą o zmniejszeniu obciążenia administracyjnego i zwiększeniu zdolności absorpcyjnej;
35. przypomina w związku z tym o istotnym znaczeniu przestrzegania zasady pomocniczości i zasady wielopoziomowego sprawowania rządów dla wspierania koordynacji między różnymi organami decyzyjnymi i wzmocnienia synergii między różnymi instrumentami finansowania;
36. uważa, że aktywny udział partnerów społecznych poprzez stały dialog społeczny i terytorialny ma zasadnicze znaczenie dla lepszego wykorzystania środków;
37. uznaje, że wpływ kryzysu gospodarczego nie jest jednakowy na terytorium UE i w różnym stopniu dotyka obywateli UE; uważa, że nowa strategia wykorzystania funduszy będzie bardziej skuteczna, jeżeli obejmie również lokalne i regionalne szczeble władzy, które są w stanie dostosować strategiczne cele do lokalnych uwarunkowań, między innymi poprzez zorganizowany dialog ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, organizacjami propagującymi prawa związane z płcią, partnerami społecznymi i organizacjami pozarządowymi, a także z instytucjami finansowymi i bankowymi; uważa, iż podczas formułowania celów politycznych należy odpowiednio uwzględnić potrzeby regionalne i lokalne;
38. wzywa Komisję do opracowania europejskich wytycznych w dziedzinie zarządzania wielopoziomowego oraz do zachęcania państw członkowskich do ich wdrażania zgodnie ze specyficznymi priorytetami lokalnymi i regionalnymi, a także do rozszerzania mechanizmów zarządzania w ramach polityki spójności (np. programowanie, finansowanie i wdrażanie w ramach partnerstwa pomiędzy szczeblami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi) na te fundusze, które objęte są planowanymi wspólnymi ramami strategicznymi w celu zwiększenia skuteczności i efektywności wydatków publicznych;
39. wzywa Komisję, aby podczas opracowywania nowych wspólnych ram strategicznych i składania wniosków w sprawie rozporządzeń uwzględniła rozwiązania umożliwiające partnerstwom lokalnym i regionalnym (miastom, miasteczkom, regionom funkcjonalnym, grupom władz lokalnych) włączanie rozmaitych źródeł finansowania UE w spójne i zintegrowane ramy na ich odnośnych terytoriach;

*

* *

40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.